

SZERETET

Kispál Csilla

Szeretet

Mennyei művész
Kezei formáltak téged.
Éneklem, mikor
Gyönyörködve nézlek.
Alig hagyott helyet
Az alkotó szónak
A pillanat, mikor
Ujjaim leperegtek rólad.
Rohanok feléd
A jéghegyek között,
Oda, hol világunk
Összeütközött.
Magas hegy nőtt
A kettőnk határán.
Nem vehetek erőt egyedül
A magányod várán.
Ama galambot küldöm
Hírnöknek hozzád,
Ki a Jordánnál
Az én vállamra szállt.
Átszegezett kezemmel
győzedelmeskedek lelked sötét búján,
Gyengéden kopogok
Büszke, szép várad zárt kapuján.
Vérem forró rubintjával
Kiolvasztom a zárat.
A reményt hoztam magammal,
Megszállhatnék-e nálad?
Csak a szívedben kérnék
Egy parányi helyet.
Ha kérded, ki vagyok,
A nevem: Szeretet.

Forrás: www.keresztenydalek.hu